

Kjære alle faddere.

Riktig godt nytt år alle sammen. Tusen takk for støtten gjennom året som har gått!

Her kommer en liten oppdatering på om livet på barnehjemmet gjennom 2015

Livet går sin vante gang hos "Big Mama on the Rocks". Med 70 barn fra 3 måneder til 18 år, har Tasanee mer enn nok å styre på med for å holde seg i aktivitet. Det har vært et år fullt av både oppturer og nedturer.

I begynnelsen av november mistet storfamilien en av sine yngste medlemmer. Lille Beauty ble dessverre ikke mer enn 2 år.

Det var en liten jente, som hadde oddsene imot seg allerede fra første dag. Født i Noh Bo altfor tidlig, med store skader på hjernen, og av foreldre som ikke var i stand til å ta vare på henne. Uten morsmelk de første dagene, kunne livet hennes vært enda kortere.

Heldigvis var Paw Eh Wah i Gyaw Gyaw en av dem som fikk i oppdrag å bringe den lille til Tasanee. Hun ammet sin yngste datter Geerah på denne tiden og kunne bidra med morsmelk. Det reddet nok livet hennes. Etter noen intensive dager på sykehuset i Mae Sot gav legene henne 2-3 uker å leve.

Nå, 2 år senere, måtte den sta lille jenten gi tapt. Selv om livet hennes ble kort, ble det et godt liv. Alle barna på barnehjemmet tok vare på lillesøsteren sin, og hun fikk masse omsorg og kjærlighet i de få årene hun levde.

Beauty døde i begynnelsen av november, litt under 2 år gammel. Hun hadde tross mye motgang, et godt, men kort liv. Her sammen med Doo, Tasanees yngste datter.

Å være barn født av migrantforeldre uten rettigheter her langs grensen er ikke lett i utgangspunktet. Når man i tillegg er født med store fysiske og psykiske utviklingshemninger er det spesielt vanskelig. I Norge har vi støtteordninger, både faglige og økonomiske, som gjør at vi i større grad kan ta vare på dem om som trenger ekstra hjelp, pleie og omsorg. Her finnes ikke slike ordninger. Når det i tillegg er et samfunn som hvor det er skam knyttet rundt dette, er det ikke uvanlig at man glemmer bort barnet, eller i verste fall setter det bort i jungelen.

I så henseende, er Beauty og den betingelsesløse omsorgen hun fikk, en inspirasjon som lokal er veldig viktig. Beauty ble ikke gjemt bort eller stuert vekk. Hun var midtpunktet i enhver anledning, og hele barnehjemmets kjæledegge.

Selv om det tar tid å endre slike sosiale tabuer, som det tabuet som er knyttet til psykisk utviklingshemning, er det som Tasanee og Safe Haven gjorde i disse årene, en inspirasjon for mange andre og kan være med å rive bort den skammen som er kulturelt heftet. Således var ikke Beautys liv forgjeves. Langt i fra.

I mars, da regntiden satte inn for alvor, var det denguefeberepidemi i området her langs grensen. Denguefeber er en virussykdom som smitter via mygg som bærer viruset. Flere av barna på barnehjemmet ble smittet av dette viruset, som også Line og Ole fikk kjenne virkningene av.

Ruby og Tonrachai i sykesengen på Mae Sot General Hospital med malaria.

Det finnes ingen kur eller medisin mot denguefeber, men heldigvis ble samtlige barn friske igjen uten varige mèn.

Fem av barna: Poo, Tonrachai, Kwan, Joseph og Keaw ble også smittet av malaria.

Malaria er en alvorlig infeksjonssykdom, spesielt når den rammer små barn. Det førte til hektiske uker for Tasanee som måtte kjøre i skytteltrafikk til og fra sykehuset i Mae Sot, en tur på godt over 2 timer hver vei.

Heldigvis, etter noen uker med behandling og blodoverføringer, gikk det også bra med alle sammen.

En av de viktigste oppgavene for Tasanee og resten av gjengen på barnehjemmet, er å skaffe barna thailandske identitetspapirer.

Selv om Thailand i utgangspunktet er restriktive med hensyn til å gi statsløse personer, som oppholder seg i landet, identitetspapirer, ble 10 av barna sikret papirer i sommer. Med offisielle papirer, har barna helt andre muligheter til utdanning enn hva tilfellet er for svært mange andre migrantbarn som lever langs grensen. Dette er tidkrevende prosesser, men takket være Tasanees mange og gode forbindelser, ble flere av barna nå gitt denne muligheten.

Arbeidet med å sikre identitetspapirer for alle barna på barnehjemmet fortsetter i året som kommer.

På barnehjemmet feires jul den 22. desember, på Tasanees bursdag. Da er det deilig mat, sang og oppvisninger fra barna. Det var en fantastisk kjekk begivenhet, og vi storkoste oss med dans og allsang til langt på natt.

Jul på barnehjemmet og Tasanees bursdag ble feiret med sang og dans. Lykkebringende lyslanterner ble sendt opp til stor begeistring for både store og små.

Dagen etter fortsatte festen med fotball turnering i regi av PlayOnside.

Ved siden av arbeidet i Gyaw Gyaw er Ole også involvert i denne organisasjonen. Det er en liten og fleksibel organisasjon som drives av Ole sammen med vår gode spanske venn Javier. Målet er å bruke fotball som et verktøy for utvikling og integrering av migrantbarn i grenseområdet.

I julen og romjulen dro de på turné, fra Mae Sot, til Mae Sam Leap, og arrangerte fotballskoler på ulike mindre og avsidesliggende skoler og i ulike landsbyer. Lille julaften stoppet de innom barnehjemmet og 40 glade barn deltok fra formiddag til kveld, med lek, spill og øvelser på fotballbanen. Etter en avsluttende turnering var belønningen iskrem og medaljer til alle.

Det var en fantastisk dag og opplegget frister definitivt til gjentakelse for både arrangører og deltakere.

Noen av høydepunktene fra fotballdagen. Alle deltok med stor begeistring og entusiasme

Til slutt, vil vi nok engang si **tusen takk** for støtten i året som har gått.

De 12- 14.000 kronene som hver måned overføres til Tasanee, er utrolig viktig for driften av barnehjemmet. Takket være støtten fra dere, får barna utdanning og opplevelser også utenfor barnehjemmet.

Kjenner dere andre som også kunne tenke seg å støtte barnehjemmet, ikke nøl med å sende en mail på ole@gyaw.org

Stor hilsen fra Ole og Line